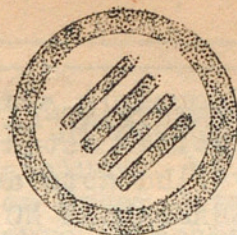

BUTLLETI

dels amics del

FRONT DE LA LLIBERTAT

EDITORIAL número 2

Londres, maig 1946

Accepteu, com a testimoni d'agraïment, aquestes primeres tatlles tots aquells qui, materialment o moral heu respost a la crida que Els Amics del FRONT DE LA LLIBERTAT a la Gran Bretanya hem escampat a quatre vents dins de l'irregular contorn d'aquestes illes. Nosaltres ací no som més que el pregoner d'aquells qui, dins el si de la Pàtria, són avui el preludi que prepara el demà del nostre poble pensant en un futur que com premall de justícia i democràcia sigui un fet i no un projecte d'un sistema o d'un pla molt bell però inaccessible.

La tasca és dura, el ca Cerber de la Mitologia deixà d'ésser un mite i assolí vida en la sangonera que xucla la saba i la vida de tots els pobles hispànics: Franco i el seu règim. Dins el policromat camp de la història fabulosa dels deus, el ca Cerber tenia tres caps i era un porter brusc i de males maneres. Heus ací, el perquè del nostre raonament pel qual establím un paral·lel amb el règim de Franco i la Falange amb el ca Cerber. Franco té tres guions bàsics que juga amb desesperada audàcia malgrat d'estar segur de que té la partida perduda. El primer és el disc que empra de cara al món quan parla de les quatre llibertats que avui dia gaudeix el poble espanyol, i quan fa de la interpretació de la Democràcia una qüestió de diccionari. El segon, la seva tàctica d'atacar amb verinosos discursos l'actuació de la Democràcia mundial evocant el dret dels pobles ha sentir-se ofesos si algun altre poble directament o indirecta intervé en els seus problemes i dificultats interiors. Aquest procedir és fet servir de cara als mateixos feixistes als quals Franco fa llucar la fortitud del seu règim a través d'un cristall d'augment. I tercer, la refinada violència i crueltat amb que tot esclat o manifestació de disconformitat amb el present règim és perseguida, però el que és més terrible és l'embotornament produït en les penses dels que el cansament ha posat al coll cadenes d'indiferència que volen dir cadenes de vençut.

Deixem-nos ara d'argumentacions i observem la màquina de l'Estat Feixista en plena activitat, per exemple en el viatge del Caudillo al nord d'Espanya, jutjant per les notes que un neutral galantment ens ha ofert.

"TROPES MORES GUARDEN LES MONTANYES I LES MINES D'ASTURIAS, HAN ESTAT TRIADES PERQUÈ NO SÓN SUSCEPTIBLES A UNA CAMPANYA D'HOSTILITAT CONTRA FRANCO." (Això vol dir que l'Exèrcit Hispànic ho és)
"ELS MINERS I LLURS FAMILIARS PORTEN VESTITS I SABATES NOUS". (Es una gran casualitat l'estrena col·lectiva.) "ELS MINERS REBEN ABUNDANT RACIONAMENT A PREU RAONAT EN ELS MAGATZEMS QUE EL GOVERN HA ESTABLERT PER SATISFER LES SEVES NECESSITATS." (Cal pensar que tota l'Espanya no és minera.) "FRANCO ACONSEGUEIX L'EXIT DE FER ACCEPTAR ALS MINERS CANVIS SOCIALS QUE ELLS MAI HAGUessin ACCEPTAT SOTA EL RÈGIM REPUBLICÀ." (Això no necessita aclariment, hom sap que Franco és un Dictador.) "UNA IMPONENT MULTITUD OVACIONÀ

AL CAUDILLO TRIBUTANT-LI UNA FERVOROSA ADHESIÓ." (Cal recordar que les camises velles estan aprenent avui dia pràcticament la geografia d'Espanya.) La nota acaba així: "AVUI NO HI HA LLIBERTAT INDIVIDUAL ELS TREBALLADORS NO PODEN FORMAR, I PER TANT PERTANYER, A CAP MÉS SINDICAT QUE A L'ESTABLERT PEL RÈGIM ACTUAL. NO PODEN REVIURE ELS ANTICS PARTITS DELS QUALS EN FOREN MEMBRES, NI PUBLICAR DIARIS PER ESTERGIR EL NOU RITME DELS ESTUDIS SOCIALS." Bé, amb això, el nostre comentari sobrepassa ja a la ironia, són masses el que tenen els dits pelats, com vulgarment es diu, de raportar tot el que esdevé a l'Interior, a l'Exili i la seva cada dia més eficaç entesa per a treballar a la fi plegats i sense recels de cap mena, aquesta tònica és deguda a que l'Exili desperta de les seves remembrances i recorda que molt aprop dels ideals hi ha lloc pels fets, i que els primers sense els darrers esdevenen tan sols versos melangiosos. El reviscolament té un índex comú i és que tan dins com fora de Catalunya hom llegeix amb ansietat la premsa clandestina.

Deixeu-nos ara ésser crus i dir-vos que sense l'esforç material de tots és encendre un foc d'encenalls i sacrificar millers de vides en la nostra lluita actual, per això us recordem que la llista de les aportacions i donatius és oberta i que espera grafiar i col·lectar el nom de tots.

Clouem la nostra editorial remerciant de nou als qui han respost a la crida i dient amb lletres majúscules la RESISTÈNCIA NECESSITA MITJANS ECONÒMICS. Que ningú vulgui fer el sord.

~~~~~  
"R A D I O M A D R I D" i els diaris " Y A " i " A . B . C "

~~~~~  
EL COMENTARI EL DEIXEM A COMPTE DELS LLEGIDORS.

RADIO MADRID, emissió 1-6-46, comentari del senyor R. Alonso.

"Tratando del problema español, se han gastado toneladas de papel que solamente servirán para los cajones de las mesas de los miembros del U.N.C." "La constelación política está cada día siendo menos favorable a una intervención en el problema español". " Los problemas de la post-guerra hacen que las naciones occidentales enfoquen la cuestión española bajo un nuevo cristal, parece que se han dado cuenta que el problema español es muy complejo." "Días vendrán en que la actual serenidad de España será reconocida y vilipendiado al histerismo general de la Europa de hoy."

Una opinió emessa pel diari "YA"

" Podemos nosotros deponer el régimen que instauramos con la muerte de un millón de héroes, que murieron para salvar y conquistar la España que tenemos hoy."

Les interpretacions de l'actual situació pel "A.B.C." de Madrid són molt casolanes.

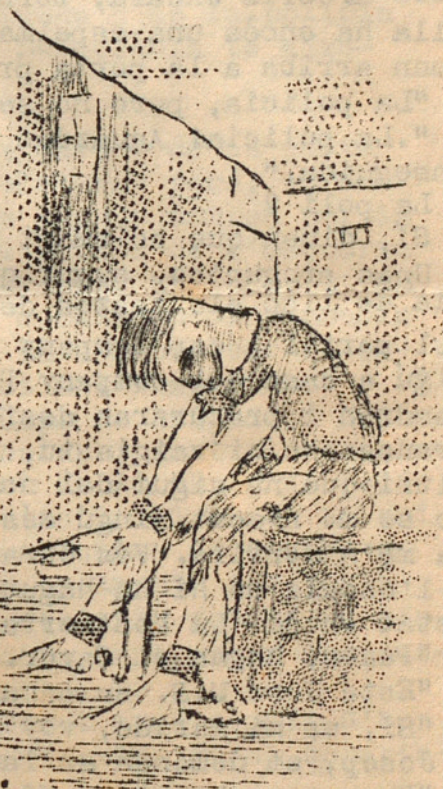
" El problema español no existe. La política extranjera de ciertas naciones está interesada en elevar al plano internacional una discusión que, podriamos decir familiar, del pueblo español."

Es una llàstima que la membrana pitüitaria d'alguns sigui tan poc sensible, i que el seu olfacte no els hi dongui compte de la sentor que dins del camp social de Catalunya, ha produït la Resistència valenta dels qui s'honoren en ésser Catalans i Demòcrates. Potser és que necessitarien veure aixecaments en massa, curses d'obstacles dels cavalls de la policia armada, éssent els obstacles els cossos dels nostres homes, vagues, bombes etc per a donar-se compte de que realment el poble Català ha condemnat a mort el règim de Franco.

En aqueixa Barcelona en la que quasi no passa res, que té les tendes plenes de bonics i lleponeries, que és avui la ciutat més joliosa d'Europa i quasi un paradís de tranquil·litat, la ciutat catòlica on les creus i les espases estan tan compenetrades que del Bisbe i del Governador se'n diu el "dit i l'ungla" hi ha també a dintre de cada un dels catalans fidels al concepte de Pàtria i Democràcia, un heroi que sense so de timbals ni trompetes amb la seva destrai a cop segur trosseja el ja balandrejant rafal del règim franquista. Heus ací, un reportatge que ens han tramés els companys de l'Interior, parla d'unes hores que tantes famílies catalanes coneixen i que diu amb eloqüència del tremp dels homes que lluiten aplegats al

CONSELL DE LA DEMOCRÀCIA CATALANA.

La nit és clara i tèbia. El vigilant fuma la cinquena cigarreta, no és que en sigui un fumador obstinat, és que ja han transcorregut tres quar tes parts de la ensopidora vetlla. La barriada de Gràcia reposa tranquil·la, solament de tant en tant, el silenci s'interromp pel so de ferralla i frontissos sense oli produït pels tramvies del servei de nit. Algun que altre taxi fa córrer als impertèrrits vetlladors de potes avellutades i cues com pènduls de parsimònia, a qui la fam ha esprimatxat el cos i ericàt el pèl, van cap a la Plaça Gran, el mercat a on, cada dia les escurades butxaques de les dones graciencques, van a deixar el desvaloritzat paperam amb que llurs homes han bescanviat les suors i els afanys de tota una setmana de treball.

A cal "Tressens", encar hi ha llum, al "Bar Monumental" el mossos acaben l'arrenjament de les taules. El petro-max de la Casa Joïna, la botiga d'objectes de regal fa una llum tota minsa, quasi esta apagat. El vigilant deixa el marxapeu del cinema Mundial i amb calma creua el carrer amb intenció d'anar a veure que li succeix. No ha caminat ni quatre passes, quan sent que el criden.

- "Eh, sereno, sereno, venga" abra la puerta del No. . . "

El nostre home no respon, no canvia el ritme cansoner dels seus passos, però comença a destriar d'entre el manyoc de claus la que obra la porta del número que li han indicat. Coneix prou bé amb qui se les heu. Agents de la policia secreta en compliment del seu "deure".

Quan arriben a l'esmentada porta, la clau gira en el pany. Un fregadís en el paper de vidre de la caixa dels llumins i l'esllanguida flameta d'un d'ells empaita les tenebres escales amunt. L'ascensor

no és interromput del seu repòs de mesos i mesos, doncs hom a la fi ha aconseguit apendre de memòria que, és inútil apretar un botó o fer giravoltar un interruptor quan l'electricitat està restringida.

- "Acompáñenos al segundo."

Els tres homes pugen l'escala, amb fregadís de paus i actituds semblants però, l'estat d'esperit és ben diferent. Un germanivol i compassiu -- Batua, pobre noi! Altre vegada! -- és el sentiment que el cor del vigilant transpua, mentrestant que els agents senten la promiscuitat de l'odi amb un malestar molt similar a la por, per un demà amb horitzonts de responsabilitats dels seus actes d'avui.

El vigilant tusta la porta amb el seu bastó. Al primer truc hom no respon. El son complidor del seu deure té closses les parpelles de tots els estadants del segon pis. A un nou tust del bastó una veu de dona respon: "Qui hi ha? Un moment, ja vinc."

A l'escala un nou llumí és encès, i tres cares d'expressivitat distinta sense cap interès, es guaiten. Dintre el pis un xiuxiueig pren cos.

- La policia, n'estic segura, altra vegada, Deu meu !!

- Vesteix-te, calla, deixa'm pensar! No tinc res que em comprometi; però, cal avisar al company M. Vés a la porta i pregunta qui hi ha però no obris encara, torna que vui dir-te quelcom a soles.

Ella ha encès una espelma i s'ha tirat una bata per les espatlles.

Quan arriba a la porta pregunta: Qui hi ha?

- "La policia, però no se asuste, son sólo unas preguntas."

- ".La policia! Aguarden un momento, no tengo aqui la llave vuelvo enseguida."

- La poli?

- Sí, diuen que solament volen fer-te unes preguntes.

- Unes preguntes, segur que se m'emportaran. Escolta bé: demà canvia de lloc els testos del balcó, per a que tothom en tingui esment del perill i cap company pugi aquí al pis. Envia d'hora del dematí algú a casa del company P. a buscar un xic de carbó, ells ja ho entendran i procuraran desfer-se de la premsa que ens arribà ahir de França. No hi vaigis tu, ni enviis al nen. Fes-ho fer per qualsevol altri que no sigui del nostre nucli. La nena de la portera pot fer-ho; no se me n'acut ningú més en aquest moment. No tinguis angúnia que ja m'ho'n sortiré. Vés obra'ls la porta.

A l'escala no hi ha hagut cap comentari, solament un altre llumí ha estat encès. La Montserrat obra la porta.

- "Pasen, hagan el favor. Qué desean?"

- "Está José M.S. en casa?"

- "Sí, es mi marido, voy a llamarle."

Josep, et demanan es la policia, vina.

- "Buenas noches, es Vd. José M.S.?"

- "Sí, soy yo. Qué desean?"

- "Sentimos molestarle pero, el señor inspector quiere hacerle unas preguntas i debe Vd. acompañarnos."

- "Está bien. Me hacen el favor de su chapa y de su número de agente?"

- "No hay necesidad del número, basta con la chapa. Aquí la tiene Vd."

- "Corriente. Me permiten que me vista, quieren pasar o se esperan aquí en el recibidor?"

- "Aguardaremos."

Espera Josep que vaig a buscar l'espelma de la cuina.

- "Vaya a buscar la vela señora pero luego tenga la bondad de aguardar en esta habitación con nosotros."

- Montserrat preparem la manta que la necessitaré.

Quan ella torna amb una altra espelma i ell desapareix cap dintre, l'opressió del silenci estrenyí amb mà forta les allargassades cares del quèrn format pels quatre éssers que amb la solitud de la companyia escoltaven sense voler el tic-tac del rellotge del rebedor.

En Josep no triga gaire a enllestir. S'ha mig afeitat però, ha comprovat que el pols no li tremola. Ha entrat a l'habitació del menut i li ha fet un petó en la seva galtona de roses i ametlles i ha sortit cap al rebedor.

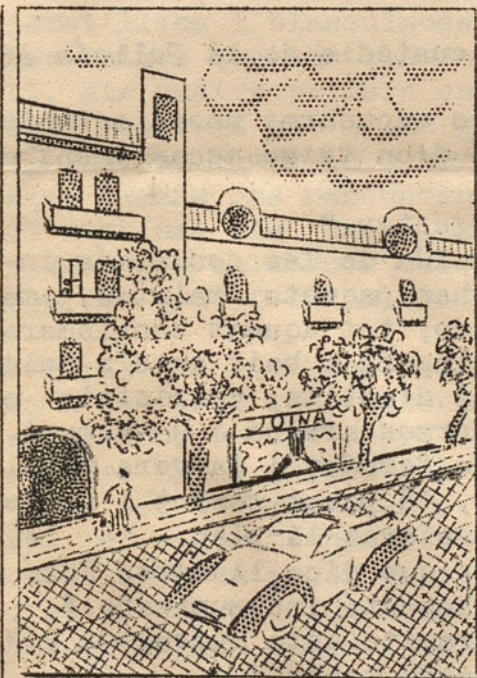
- Adeu Montserrat, no tinguis angúnia, no ploris. Demà sabràs quelcom en concret; no demà, avui doncs ja és aprop de la una. Porto algun diner a sobre i ja em faré anar a buscar el desdèjuni, i... si solament són unes preguntes potser a l'hora de dinar ja tornaré a ésser aquí casa. No surtis ara al balcó et podries refredar. Fes el cor fort i no despertis al nen.

- "Cuando gusten."

- Adeu Josep, Ai!. Després vindrà a "Jefatura". " Es a la Jefatura Superior de Policia donde le llevan ?."

- "Sí señora."

Els llumins del vigilant tornen a estergir ombres sobre les parets de l'escala. Més ara són quatre homes qui malgrat les seves esmortides petjades fan renou en baixar. Ja al carrer, en Josep i els dos agents fan via cap al cotxe de la policia que està aturat dues cases més avall i que amb la claror de la lluna el seu color gris posà regust de plom al cor. El vigilant es queda amb el manyoc de claus a les mans, la porta oberta i la cigarreta apagada a la boca durant tota l'estona no ha dit ni un sol mot, però cent vegades ha maleït i remaleït la seva plaça de vigilant que l'obliga a obrir les portes quan els gossos de presa de la falange o de la policia van a la cacera de l'home en les llars on la Democràcia té aixopluc. El cotxe arrenca, i un balcó es tanca.

El cotxe s'atura davant de la porta principal de "Jefatura" però, el detingut i els dos agents entren per la petita porta del carrer de l'esquerra i pugen al primer pis. En Josep i un agent resten un moment en el passadís mentre l'altre va a notificar el resultat del servei a l'inspector. Méndez, un dels Caps de Brigada i l'inspector de torn estan jugant als escats en el departament de la "Brigada Política". Sobre una taula hi ha el servei d'uns cafés i una estesa de caunys de diferents mides escampats per terra que indiquen el distints estats de l'esperit dels jugadors en llençar les respectives cigarretes. Després d'un discret truc seguit d'un "adelante" l'agent entra en el departament de la Brigada Política.

- "Buenas noches, el detenido José M.S. quien corresponde el número 7 del servicio de esta noche espera en el pasillo."

- "Esta bien que pase."

Instintivament en Méndez arregla el nus de la seva corbata i passa una mà pels seus lluenters cabells; li agrada impressionar a tothom amb la seva pulcritud i bona aparença, es el prototipus del que els espanyols defineixen com un "petrimetre" és a dir, un gall amb plomes lluentes que amaga la seva nul.litat intel.lectual sota un grau enorme de supèrbia.

En Josep hi entra, porta en una mà el paquet de la manta i l'altra penjant esllangida arran del cos, sos llavis tenen molt poc color, més sos ulls són dues torxes de dignitat i sèguretad de si mateix.

Tots els presents es guaiten fit a fit amb la desconfiança amb que sempre s'enfronten potències de diferents estaments. El primer en trencar el silenci és l'inspector:

- "Cuál és su nombre?"

- "José M. S., de 39 años de edad, casado, domiciliado en Mayor de Gracia No., de oficio electricista, dos veces detenido en el presente año por sospecha de actividades contra el régimen pero, siempre por errónea información.

- "Caramba! sabe Vd. de memoria el orden de las preguntas, y ya que sabe Vd. tanto; cuál es el motivo de la presente detención?"

- "Lo ignoro, sólo se me ha dicho que debía responder a unas preguntas. Vds. deben saber a que se refieren."

- "Qué listo; dió en el clavo. Sabe Vd. firmar?"

- "Sí."

- "Pues firme aquí y entregue toda su documentación. Agente, luego nos acompañará hasta el Cuerpo de Guardia."

- "Si, señor."

Poca estona després, el grup surt del despatx, i segueix el passadís cap a l'esquerra, baixen vuit trams d'esglaó, travessen l'ample habitació que fan servir de garatge a on llurs orelles són ferides per les rialles que ixen a l'entorn d'una taula on uns sis números del relleu de la policia armada escolen les hores de guàrdia inactiva. En tenir esment dels nou vinguts totes les converses són interrompudes i els ulls convergeixen en el detingut. Un dels guàrdies s'aixeca amatent, s'apropa al grup i espera que li adreixin la paraula. L'agent parla:

- "El señor inspector desea poner bajo la custodia de la Policía Armada al detenido."

- "Avisaré al Sargento de Guardia, sírvase excusarme unos instantes" Desapareix dintre d'una propera habitació d'on triga escassement dos segons a sortir.

- "Tiene la amabilidad de pasar señor inspector."

Hi entren, és una habitació petita i atapeïda de les coses més inversemblants, un veritable maremàgnun hi han paquets, maletes, pomells de flors mig marcides, un patinet i un mico; tot aquest conglomerat de coses pertanyen a la gent que està detinguda a baix en els calabosos. El mobiliari és també un arreplegat d'estils; consisteix en tres cadires, un silló, una taula, dos enormes arxius i un armari. Al damunt de la taula hi ha un paperam que fa feredat i darrera d'ell el Sergent. És un tipo alt i esprimatxadot, té posat sorrut i no sent cap angúnia de demostrar que el està desqueferat li plau.

- "Buenos dias, aquí le traigo al detenido que dice llamarse José M. S y que corresponde a la Brigada Política. No está comunicado."

- "Muy bien. Hay algún otro servicio en trámite esta madrugada ?"

- "No, este es el último servicio de la pasda noche."

El Sergent es dirigeix a en Josep i li pregunta:- "Es Vd. José M. S.?"

- "Sí, soy yo."

Aleshores el Sergent signa l'acús de rebut del presoner i l'entrega al inspector, tot dien: - "Vaya nohecita, con este son quince los ingresos."

- "Sí; vuelve haber mar de fondo, pero esta vez tenemos localizados todos los focos. Se trabaja con fidedigna información y diligencia; pero es algo serio, ya que estan complicados elementos de distintas clases sociales. Bueno hasta la vista."

- "Hasta la vista, señor inspector."

- "Dónde está la lista de los ingresos ?"

- "Aquí la tiene Vd. mi Sargento".

- "Incluya el nombre de este. Y Vd. entregue todos los objetos cor-tantes, cordeles, cerillas, pluma estilográfica y lápices que lleve en los bolsillos."

- "No tengo nada de ello; fueron a detenerme a mi domicilio y salí de él con los bolsillos vacíos, el paquete sólo contiene una manta. La documentación ya la entregué al inspector. Un silenci que es interromput pel batement d'una màquina d'es criure polsada solament amb dos dits.

- "Al detenido le corresponde el número 103 y el calabozo 9. Acompañenle."

- "A su orden mi Sargento."

En Josep i el guàrdia surten de nou al semi-garatge i comencen ha baixar per l'escala que arrenca del fons del mateix, és estrata i té les parets escrotonades i humides. Tot d'un plegat el guàrdia crida "puerta" i com si fos una ressonància una altra veu respon "puerta". L'esmentada "puerta" és una reixa que té uns quatre pams d'ample i un metro i mig d'alta, està tanca-da amb clau i forrellat. Un guàrdia l'obre.

- "Al 9. No está comunicado."

- "Criminal o político ?"

- "Político, este és uno de los que pescaron cuando lo de la imprenta, no he leído el informe de lo que le cuelgan ahora. Parece que va haber una nueva batida; alguien ya se pavonea del éxito pero yo no veo las nueces seguras."

El lloc no li és nou a en Josep, el coneix de sobres, altres vegades hi ha passat dies i dies esperant el jutjament del tribunal militar per acabar arrossegant el ossos per la presó o gaudint d'una llibertat provisional plena de travetes i perjudicis. L'indret és subterrani un passadís llarg que en una banda té una paret llisa i blanquinosa i a l'altra hi han de tant en tant unes reixes que són les portes dels diferents calabosos, n'hi han 11. Els quatre primers estan destinats a les dones. El número 1 està reservat per a les prostitutes, pobres éssers a qui l'ignorància, la fam i la misèria les ha degradat convertint-les d'essers humans que nasqueren, en mercaderia vil. El número 11, és el destinat als "chorizos" o siguin els lladres i pillets. En ressum dos calabosos destinats a les xacres de la Humanitat i nou als qui no estan conformes amb el règim de l'Espanya actual.

Les rajoles blanques, el banc de podra i la petita reixa arrapada a la paret que s'escau davant de la porta d'entrada per on hom pot llucar un mur negre i humit, li semblen a en Josep antics coneguts. En el calabós hi han quinze homes, reposant en les positures més inversemblants que hom pugui imaginar, car no hi ha espai per a que tothom estigui estirat. Un xicot ros amb un bocí de carbó i en un paper greixós dibuxa una dansarina. En Josep resta dret al costat d'un home gras que ronca plàcidament. El xicot ros encongeix les cames i li ofereix el lloc per a seure. L'aire és pestífer i envafador, tot d'un plegat el ventilador és engegat i el seu so de mosca vironera posa fiblades de neguit als polsos, una sensació estranya a la gorja i una punyida al cor.

Malgrat el nou interrogant que en aquell moment pren cos en la seva vida en Josep no està aixafat moralment. Està segur de la seva fe i de la veracitat dels seus ideals. Sap que són milers i milers els catalans que com ell han posat al servei del CONSELL DE LA DEMOCRÀCIA CATALANA, la seva persona i la seva vida a fi d'aconseguir pel poble Català la llibertat a que com a poble té dret. Sap que els militans en la RESISTÈNCIA INTERIOR estan agermanats com les gotes d'aigua que en forma de pluja cauen del cel. Una gota no és res però d'una tamborinada pot esdevenir una tempesta i una tempesta convertir en torrents de revolta tota la Pàtria Catalana.

Tallem ací; ja n'hi ha prou per a desmentir als qui diuen que la ciutat de Barcelona és una basa d'oli!

RESUM D'ACTIVITATS

Cal que hom coneixi el desenvolupament dels treball del FRONT DE LA LLIBERTAT a l'interior de Catalunya i al estranger, per això, ací trobareu un condensat resum de les activitats esmerçades que, en els propers números com en aquest, encapçalarem amb "RESUM D'ACTIVITATS".

Actuacions dels amics del FRONT de la LLIBERTAT a la Gran Bretanya.

Dels treballs de relació amb personalitats i partits polítics britànics iniciats fa ja algunes setmanes, estem avui en mesura d'anunciar que, esperem per molt aviat que els mateixos hauran donat el fruit desitjat. En aquests darrers temps, el companys que en tenen la responsabilitat visiten amb freqüència la "House of Commons" sostenen entrevistes amb diversos diputats que s'han interessat pels nostres problemes i, els qui ens han promès el seu suport pels treballs que volem emprendre'ns. Lamentem que en aquest número no podem donar noms ni avançar res més, sols volem afegir que esperem per a dintre de poc poguer ajudar amb eficàcia als nostres companys que viuen i sofreixen a l'interior de Catalunya.

Continuant el pla que ens hem traçat els Amics del FRONT de la LLIBERTAT, de fer conèixer al poble anglès la realitat de la lluita interior del nostre poble contra Franco i el seu règim, el nostre company A. Cortines, Secretari General d'Acció Cooperatista Catalana, acceptà l'invitació que li fou feta de pendre part en el miting que en motiu de la Diada del 1^r, de maig fou celebrat en el Holborn Hall, i en el qual prengueren part representants de diverses nacionalitats. El nostre company adreçà, en llengua francesa, un resum del seu discurs i acta seguit, el nostre bon amic P. Shea, Secretari Nacional de la B.F.Y.C, el llegí en llengua anglesa, ja que, previament havia estat traduït i editat. Tan el nostre company com l'amic P. Shea, foren molt aplaudits.

El discurs és encapçalat "Appeal to the British People"; fou repartit entre els assistents i ha estat enviat més tard, en una nova edició a molt parlamentaris, Trade Unions, Seccions Labour Party, Cooperatives etc . . .

Tots els companys que tinguin interès de poder llegir-lo poden escriure al nom i adreça indicada al peu d'aquest Butlletí i els hi serà tramès.

Dintre de pocs dies apareixerà el primer número d'un Butlletí en anglès, editat pels Amics del FRONT de la LLIBERTAT, encapçalat amb "SPANISH RESISTANCE LETTER" que com, el seu nom indica, estarà completament dedicat a les coses de l'interior del nostre poble i a la lluita que menen els nostres germans contra el règim de Franco. Aquest butlletí, dels qual s'en farà un tiratge de dos mil exemplars, serà distribuït a una selecció d'adreces que són la síntesi britànica interessada en el nostre problema i que tenen a les mans una serie de ressorts capaços d'influir en la seva decisió.

Demanam als nostres lectors que vulguin fer-se seva una nota que trobaran en la Secció COLOFÓ.

COLOFO

Segona llista de liquidació de segells i donatius. Preguem a tots aquells que encara no han liquidat els segells, ho facin el més aviat possible.

	£	s	d
Suma anterior	15	10	0
J.Vilanova,	-10	0	0
A.Ayerbe,	0	5	0
M.L,	10	0	0
P.L.Faolkner,	1	0	0
Amèlia Trueta,	1	0	0
J.Esteve Coll,	1	0	0
Ig.G.Llubera,	2	0	0
N.Nacher,	1	0	0
D.Hunt,	1	1	0
Vicenta Duran,	1	0	0
Ll.Montourci,	0	10	0
J.Ventura Sureda,	1	4	8
M.A.Bennett,	0	10	0
S.Balada,	1	0	0
P.Senent de Perera,	1	0	0
Total	38	10	0

Els Amics del FRONT de la LLIBERTAT per portar a terme la campanya iniciada, solament comptem amb el nostre propi esforç i mitjans. A ningú escaparà l'amplitud dels treballs empressos i la seva transcendència. De triomfar en els nostres objectius podríem oferir als nostres companys de l'interior aplegats en l'organisme d'unitat que s'han donat les forces democràtiques catalanes: el CONSELL NACIONAL DE LA DEMOCRÀCIA CATALANA; una ajuda positiva. Es doncs necessari que tots aquells que sentin la causa de l'anti-franquisme, la causa de la Llibertat de Catalunya, la causa de la Democràcia ens aportin la seva col.laboració. Tothom pot ésser útil en una cosa o altre en la tasca que ens hem emprès des de l'exterior d'ajudar als nostres companys de la Resistència Interior. Sigui amb aportacions econòmiques, sigui en la col.laboració en el treball o, el que és millor, les dues coses a la vegada. Demanem doncs, a tots aquells qui desinteressadament ens vulguin prestar la seva col.laboració que ens facin signe. Necessitem especialment traductors del català a l'anglès.

CATALÀ ! si estimes la nostra Pàtria; si ets democrata; si vols ésser present des de l'estranger al combat per l'alliberació de Catalunya i dels seus fills, no pot deixar de respondre a la nostra crida.

Feu demanda de segells, liquidacions i donatius a:

Mrs.Pilar Senent de Perera. "Dunbar", Place Park. Beckenham, KENT.

La Redacció del Butlletí del FRONT de la LLIBERTAT, fa accessibles aquestes pàgines a tots aquells que, per damunt de tendències i de partits, vulguin exaltar l'exemple dels qui lluiten a l'interior del nostre poble.

EL FRONT de la LLIBERTAT no és un partit; és un Moviment que té un ideal: CATALUNYA; una missió; Ajudar a l'enderrocament de Franco i la Falange; i un deure: Contribuir a l'establiment d'un règim basat en l'exercici de la Llibertat dels homes i dels pobles.

EL FRONT de la LLIBERTAT és, MOVIMENT DE RESISTÈNCIA fins que els pobles hispànics s'hagin alliberat del jou feixista; es convertirà en INSTITUCIÓ per la defensa de totes les causes de LLIBERTAT, una vegada el nostre país hagi recobrat un règim democràtic.

EL FRONT de la LLIBERTAT forma part de l'organisme d'unitat que s'han donat a l'Interior les organitzacions democràtiques catalanes, EL CONSELL NACIONAL DE LA DEMOCRÀCIA CATALANA. Les aportacions econòmiques que vosaltres ens feu, van a enfortir el conjunt de la RESISTÈNCIA del nostre poble.

